

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 1608 מיום 29 באבגוסט, 1947.

התוכן:

עמוד

עמוד	פקודת שחוקקו
201	פקודת צופים, מס' 38 לש' 1947
202	פקודת פיצויים (הגנה) (תיקון), מס' 39 לש' 1947
203	פקודת פרוצידורה פלילית (שפיטה לפי כתב-האשמה) (תיקון), מס' 40 לש' 1947
204	פקודת שיווק פרי-הדר, מס' 41 לש' 1947
220	פקודת משא-ומתן משפטי בכתב-משפט (הקניית תוקף חוקי), מס' 42 לש' 1947

פקודת צופים,

מס' 38 לש' 1947.

פקודה הבאה לקדם את פעולותיה וענייניה של התאחדות הצופים בפלשתינה (א"י) ולהגן עליהם.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

שם קצר.

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הצופים, 1947.

פירוש.

2. בפקודה הזאת.

„התאחדות“ מובנה התאחדות הצופים שאוגדה לפי כתב-הזכויות המלכותי, אשר הוענק ביום הרביעי בינואר, 1912;

„נציב“ מובנו האדם המכהן במשרת נציב ראשי להתאחדות הצופים הפידיראלית בפלשתינה (א"י), או הממלא את מקומו;

„צופה“ מובנו מדריך שמונה בכתב, צופה-קשיש, צופה או גור, שהוכרו בתפקידים אלה לפי תקנון ההתאחדות, וכולל את כל מדריכי ההתאחדות;

„תקנון ההתאחדות“ מובנו התקנון המתייחס להתאחדות, הכלול בספר הנקרא „Boy Scouts Association, Policy, Organisation and Rules, 1947“

כפי שתוקן או הוחלף מזמן לזמן, והכפוף לכל שינויים, שאושרו בצורה הנאותה בהתאם לאותו תקנון, כדי להלום את התנאים המקומיים בפלשתינה (א"י).

צמצום שימוש

במדריכי-ההתאחדות.

3. לא יותר לשום אדם, שאינו מורשה כהלכה וזכאי לעשות כן לפי תקנון ההתאחדות, ללבוש, לעטות או לשאת בפומבי כל מדים, שלט, אות או סמל, שלפי התקנון האמור נתייחדו במיוחד לשימוש בהרשאתה של ההתאחדות, או שאפשר היה לחשבם באופן מסתבר לחיקוי של הנ"ל — באותם סגנון או אופן שיקנו רושם כי אותו אדם זכאי — לפי התקנון האמור — ללבוש, לעטות או לשאת כו אותם מדים, שלט, אות או סמל.

4. שום אדם לא ימכור, ולא יציע למכירה, כל חפץ הנושא שלט, אות או סמל, שנתייחדו במיוחד לשימוש בהרשאתה של ההתאחדות, או שאפשר היה לחשבם באופן מסתבר לחיקוי של הנ"ל, אלא-אם קיבל תחילה הרשאה בכתב מן הנציב לעשות כן.

צמצום במכירת שלטים וכו'.

5.—(1) לא יותר לשום צופה, שאינו זכאי ומורשה בהיתר באופן אחר, להעמיד פנים או להתיימר שהוא, או ליטול לעצמו את הרשות (ר"ש קמוצה), המעמד או הכוחות של, או לטעון שהוא, או לפעול כמו, חבר לחיל-המשטרה של פלשתינה (א"י) או סוכן או אדם אחר של ממשלת פלשתינה (א"י).

לא יתיימר צופה לִשְׁטוֹר וכו'.

(2) שום צופה לא יבקש ולא ינסה — מכוח תקפה של לבישת כל מדים, שלט, אות או סמל של ההתאחדות, או כל מדים, שלט, אות או סמל המיומרים או הנראים כן — לכפות רשות (ר"ש קמוצה) או להשתמש בה שלא בהתאם לתקנון ההתאחדות וכפי שהורשה בו.

6. לא יותר לשום אדם לייסד, לארגן, או לעבוד בקשר אל, או להיות מעורב בייסודו או בארגונו של, או בעבודה בקשר אל, כל חבל או חבר של בני-אדם, הטוענים או מתיימרים — ללא הרשאה כהלכה, שהוענקה בהתאם לתקנון ההתאחדות — כי הם צופים, או כי הם קשורים באופן אחר אל ההתאחדות, או המתאמרים או מתיימרים להיות צופים, או קשורים באופן אחר אל ההתאחדות:

אין לאדם לטעון בשקר על קשרים אל ההתאחדות.

בתנאי שלא יהיה צפוי להתחייב בדיון לפי הסעיף הזה שום אדם, שבהיותו עסוק— בתאריך תחילת תוקפה של הפקודה הזאת — בעבודה בקשר אל חבל או חבר של בני-אדם הטוענים או המתיימרים להיות צופים, יגיש — במשך שלושה חדשים מאותו תאריך — בקשה לנציב על הרשאה לפי תקנון ההתאחדות, להמשיך באותה עבודה, אלא-אם ועד-אשר יסרב הנציב מלהוציא הרשאה כזאת ויודיע זאת למבקש.

7. כל אדם, המפר כל קביעה מקביעותיה של הפקודה הזאת, אשם בעבירה, וצפוי למאסר של חודש אחד או לקנס של עשרה פונטים או לאותם שני ענשים כאחד.

ענשים.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

27 באוגוסט, 1947.

פקודת פיצויים (הגנה) (תיקון).

מס' 39 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפיצויים (הגנה), 1940.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הפיצויים (הגנה) (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הפיצויים (הגנה), 1940, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.

מס' 18 לש' 1940.

2. סעיף 12א של הפקודה העיקרית והערות השוליים המצורפת אליו (כפי שחוקקו בסעיף 8 של פקודת הפיצויים (הגנה) (תיקון), 1946) יופקעו והדברים הבאים יבואו במקומם:—

הפקעת סעיף 12א של הפקודה העיקרית, והחלפתו בסעיף אחר.
מס' 39 לש' 1946.